

Про звільнення вагітної жінки.

За частиною 3 ст. 184 КЗпП України звільнення вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до трьох років (до шести років – ч. 6 ст. 179 КЗпП), одиноких матерів за наявності в них дитини віком до 14 років або дитини-інваліда з ініціативи власника або уповноваженого ним органу не допускається, крім випадків повної ліквідації підприємства, установи, організації, коли допускається звільнення з обов'язковим працевлаштуванням.

Обов'язкове працевлаштування таких жінок проводиться також у випадку їхнього звільнення після закінчення строкового трудового договору. На період працевлаштування за ними зберігається середня заробітня плата, але не більше як три місяці з дня закінчення строкового трудового договору.

Звільнення жінок, зазначених ч. 3 ст. 184 КЗпП, у зв'язку із закінченням строку трудового договору має особливості. Таке звільнення можливе, однак власник зобов'язаний при цьому працевлаштувати жінку на цьому самому або іншому підприємстві відповідно до її спеціальності. Розрив у часі між звільненням і працевлаштуванням у такому разі не допускається. Однак відносини між власником і працівницею з дня закінчення строку трудового договору мають істотну специфіку. Передбачено збереження за жінкою на період працевлаштування середньої заробітної плати, однак не більше ніж на три місяці з дня закінчення строкового трудового договору, а не з дня звільнення.

Головний державний інспектор праці
Територіальної державної інспекції
з питань праці в Закарпатській обл.

І. Лопіт